

தானியலே புத்தகம் - நூற்ற அறுபத்த மூன்று

தீர்க்கதரிசனத்தை வளெளிப்படத்ததல்: தானியலேின் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தை ஆராய்தல்

Jeff Pippenger
2024-03-28

இப்போது நாம் தானியலேின் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தை மறையாக ஆராயத் தொடங்குவோம்.

மதேயனாகிய தரியாவின் மதல் ஆண்டிலே நானம் அவனை உறுதிப்படுத்தவும் பலப்படுத்தவும் நின்றேன். இப்பொழுது நான் உனக்கு சத்தியத்தை அறிவிப்பேன். இதோ, பாரசீகத்தில் இன்னும் மூன்று ராஜாக்கள் எழும்புவார்கள்; நான்காமவன் அவர்கள் எல்லாரையும் விட மிகுந்த செல்வமள்ளவனாயிரப்பான்; தன் செல்வத்தினால் பற்றெ வல்லமையினாலே அவன் யாவரையும் கிரகேக் ராஜ்யத்தக்கு விரோதமாக எழும்புவான். பின்னர் ஒரு வல்லமையுள்ள ராஜா எழும்புவான்; அவன் மிகுந்த ஆட்சியுடன் ஆட்சி செய்த, தன் மனதின்படி செய்வான். அவன் எழுந்திருக்கும் போது அவன் ராஜ்யம் சிதறடிக்கப்படும்; அத வானத்தின் நான்கு திசைகளுக்கும் பிரிக்கப்படும்; அத அவன் சந்ததிக்குச் செல்லாத; அவன் ஆட்சி செய்த அதிகாரத்தின்படியும் இரக்காத; ஏனெனில் அவன் ராஜ்யம் வரேபோடி பிடிங்கப்பட்ட, அவகைதைத் தவிர மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். தானியலே 11:1-4.

தரியலேின் மதல் ஆண்டிலேயே தன்னம் அவரடன் இணைந்த செயல்பட்டதாக கபிரியலே தானியலேக்கு அறிவிப்பதன் மூலம் தொடங்குகிறான்; அத தரியலேின் சகோதரப்பரேனம் அவனடைய படதைத்தளபதியுமானவர் பாபிலோனை கைப்பற்றி பல்சாச்சாரகைக் கொன்ற ஆண்டாகும். பத்தாம் அதிகாரத்தின் மதல் வசனத்தின்படி, தானியலே இந்தத் தரிசனத்தை கோரசேின் மூன்றாம் ஆண்டில் பற்றுகிறான்; ஆகையால் "மடிவுக் காலத்தை" பிரதிநிதித்தவப்படத்தம் அடையாளங்களாக தரியலேயையும் கோரசேயையும் கபிரியலே சுட்டிக்காட்டுகிறான். கி.ம. 538 ஆம் ஆண்டில் மதேய-பாரசீக பரேரசினால் பல்சாச்சாரம் பாபிலோனும் கைப்பற்றப்பட்டன.

"சரைஸ் கி.ம. 538-இல் பாபிலோனை மற்றுகையிட்ட, தந்திர உபாயத்தால் அதகைக் கைப்பற்றினார்; மலேம், பற்சியர்கள் கொன்ற பல்ஷாத்தாரின் மரணத்தடன் பாபிலோன் இராஜ்யம் நிலபெறாமல் மறந்தத." உரையா ஸ்மித், Daniel and the Revelation, 46.

கி.ம. 538 ஆம் ஆண்டில், தானியலே ஒன்பதாம் அதிகாரத்தைப் பதிவு செய்தான்.

டின்னயை அதிகாரத்தில் [எட்டாம் அதிகாரம்] பதிவு செய்யப்பட்ட தரிசனம் பல்ஷாத்தாரின் ஡ூன்றாம் ஆண்டில், கி.டி. 538-ஆம் ஆண்டில் அளிக்கப்பட்டது. அதே ஆண்டில், அத தரியுவின் ஡தலாம் ஆண்டுமாக இரந்தபுத, இந்த அதிகாரத்தில் [ஒன்பதாம் அதிகாரம்] விவரிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் சம்பவித்தன." யூரயைா ஸ்஡ித், Daniel and the Revelation, 205.

கி.டி. 538-இல், பல்ஷாத்தாரின் ஡ூன்றாவது ஡ற்றும் கடசை ஆண்டாகிய தரியுவின் ஡தலாம் ஆண்டில், கர்த்தர் கல்தயேரின் தசேத்ததைத் தண்டித்த, அதைப் பாழாக்கினார்.

இந்த ஡஡ுத்த தசே஡ும் பாழும் திகழ்ப்பும் ஆகும்; இந்த ஜாதிகள் பாபிலுடன் ராஜாவை எழபது ஆண்டுகள் சவேிப்பார்கள். எழபது ஆண்டுகள் நிறவைற்றபின், நான் பாபிலுடன் ராஜாவையும் அந்த ஜாதியையும் அவர்களடயை அக்கிர஡த்தினி஡ித்தம் தண்டிப்பனே என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; கல்தயேரின் தசேத்ததையும் நித்திய பாழ்ப்பாடுகளாக்குவனே. எர஡ீயா 25:11, 12.

பத்தாம் வசனத்தில், கர்த்தர் பாபிலுடன் அக்கான தண்டனயை அறி஡ிகப்படுத்தும்புத "பிறகு" என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். பாபிலுடன் பாழாக்கப்பட்ட "பிறகு," தவேனுடயை ஜனங்களுக்காக கர்த்தர் த஡து நன்஡யைான கிரியயை நிறவைற்றுவார்.

ஏனெனில் கர்த்தர் இவ்வாறு சொல்லுகிறார்: பாபிலுடன் எழபது ஆண்டுகள் நிறவைறேயி பின்பு நான் உங்களைச் சந்தித்த, உங்களை இந்த இடத்திற்குத் திர஡்பிவரச் செய்வதினால், உங்களுக்காகச் சொல்லிய என் நல்வார்த்தயை நிறவைற்றுவனே. எர஡ீயா 25:10.

எழபது ஆண்டுகால சிறைப்பிடிப்பு கி.டி. 606-ல் த஡ுடங்கியது.

"கி.டி. 606-இல் எழபது ஆண்டுகள் த஡ுடங்கியதனால், அவை இப்புத த஡து ஡டிவவை அணுகிவந்தக஡ுண்டிரக்கின்றன என்பதை தானியலே புரிந்தக஡ுண்டான்." Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 205.

எழபது ஆண்டுகளான சிறைப்பட்ட காலம் கி.டி. 606-இல் ஆர஡்பித்த, கி.டி. 536-இல் ஡டிவடனைத்தது; அத கி.டி. 538-இல் பல்ஷாத்தாரின் ஡ரண஡ும் பாபிலுடன் பாழாக்க஡ும் நிகழ்ந்ததற்கு இரண்ட ஆண்டுகள் பிந்தியதாகும். அத க஡ுரவேஷின் ஡ூன்றாம் ஆண்டுகாபிரியலே, ஹித்தகெக்கலே நதியினடயை தீர்க்கதரிசனத்தவை க஡ுரவேஷின் ஡ூன்றாம் ஆண்டில் அ஡தைத்த, பதின஡ுன்றாம் அதிகாரத்தின் வரலாற்றுச் சொல்லாட்சியவை தரியுவின் ஡தல் ஆண்டவைக் கறிப்பிட்ட ஆர஡்பிக்கிறார்; இவ்வாறு செய்வதன் ஡ூலம் அவர் இரண்டுகறிப்பிட்ட ஆண்டுகளைச் சூட்டிக்காட்டுகிறார். கி.டி. 538 ஡ற்றும் கி.டி. 536 ஆகிய இரண்டும் நிய஡ிக்கப்பட்ட காலங்களாயிரந்தன; கி.டி. 538 என்பது எழபது ஆண்டுகளின் தீர்க்கதரிசனம் நிறவைற்றுவதற்கான நிய஡ிக்கப்பட்ட காலமாக இரந்தது; கி.டி. 536 என்பது, கி.டி. 538-க்கு "பிறகு," கர்த்தர் த஡து

ஜனங்களுக்காகத் தம்மடயை நன்மையான கிரியையை நிறவைநேற்றம் நியமிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசனக் காலமாக இரந்தத.

கி.டி. 538டிம் கி.டி. 536டிம் இரண்டடிம் நியமிக்கப்பட்ட காலங்களாகும்; அவை இரண்டடி வரலாற்றடி சிறப்புமிக்க நபர்களால் பிரதிநிதித்தவப்புத்தப்புக்கின்றன. அவர்களில் ஓரவன் மதேயாவின் ஡தல் ராஜாவும், இரண்டாவது பாரசீகத்தின் ஡தல் ராஜாவும் ஆவான். நிஜ இஸ்ரவலே நிஜ பாபிலோனில் சிறைப்புட்டிரந்த எழபது ஆண்டுகளின் ஡டிவு, கி.பி. 538 ஡தல் 1798 வரவை ஆவிக்கரிய இஸ்ரவலே ஆவிக்கரிய பாபிலோனில் சிறைப்புட்டிரந்த ஆயிரத்த இரந்஡ அறுபது ஆண்டுகளைச் சுட்டிக்காட்டியது. 1798 ஓர "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" ஆக இரந்தது; பின்னர் தீர்க்கதரிசனத்தில் "஡டிவுகாலம்" என்ற அடயைாளப்புத்தப்புடிம் காலப்பகுதி ஆரம்பமானது. கி.டி. 538டிம் கி.டி. 536டிம், "நியமிக்கப்பட்ட காலம்" என்ற பிரதிநிதித்தவப்புத்தப்புவுதோடி, "஡டிவுகாலம்" என்ற சித்தரிக்கப்புடிம் ஓர காலப்பகுதியின் தடாக்கத்தயையும் கறிக்கின்றன.

"நிர்பந்தமற்ற கடாடிமயைான தன்புறத்தலின் இந்த நீண்ட காலப்பகுதியில், சிறவைாசக் காலத்தில் பாபிலோனில் சிறைப்புத்தப்புட்டிரந்த இஸ்ரவலே புத்திரர்கள் எவ்வளவு நிச்சயமாக சிறையிரப்பில் இரந்தார்களோ, அதே அளவு நிச்சயமாக பூமியிலுள்ள தவேண்டயை சபயையும் சிறையிரப்பில் இரந்தது." தீர்க்கதரிசிகளும் ராஜாக்களும், 714.

எல்லா தீர்க்கதரிசனங்களும், அவவை ஡தன்஡தலாக நிறவைநேற்றப்புட்ட நாட்களவை விட, இன்னும் கறிப்பாக கடவைசி நாட்களவை நோக்கிப் பசேகின்றன; ஆகயைால், கி.டி. 538 ஆம் ஆண்டடிம் தாரியு ராஜாவும், கி.டி. 536 ஆம் ஆண்டடிம் கோரஷே ராஜாவும் சரேந்த, 1989 ஆம் ஆண்டிலுள்ள "஡டிவுக் காலத்தவை" பிரதிநிதித்தவப்புத்தகின்றன; மலேும் அந்த இர ராஜாக்கள் ஡றயை ஜனாதிபதி ரீகனயையும் ஡தல் ஜனாதிபதி புஷயையும் ஡ன்னரவாகக் காட்டகின்றனர். கி.டி. 538 ஆம் ஆண்டடிம் கி.டி. 536 ஆம் ஆண்டடிம் ஓர வழிக்கறியவைச் சுட்டிக்காட்டகின்றன; அந்த இர ததேிகளும் ஓரவே வழிக்கறியவை பிரதிநிதித்தவப்புத்தவதாகப் புரிந்தகடாள்ளப்புடிம் நிலயைில் அதின் நிறவைநேற்றம் காணப்புக்கிறது. "஡டிவுக் காலம்" என்னும் அந்த வழிக்கறி இரண்டடி சின்னங்களால் அமறைந்துள்ளது; சில சமயங்களில், ரீகனும் ஡தல் புஷும் இரந்ததுபோல், அந்த இர சின்னங்களும் அதவே ஆண்டிலயே நிறவைநேகின்றன. ஆனால் அத விதிக்க விதிவிலக்காகும்; ஏனெனில் மோசயேின் காலத்தில் "஡டிவுக் காலம்" என்னும் வழிக்கறி, ஆரோனும் மோசயேும் பிறந்ததிலயே அமறைந்தது; அவவை ஡ன்று ஆண்டுகள் வித்தியாசமாக இரந்தன. கிறிஸ்தவின் வரலாற்றில், ஆறு மாதங்கள் வித்தியாசமாக இரந்த யோவான் ஸ்நானனும் கிறிஸ்தவும் பிறந்ததவே அத.

“டிபிவுகாலத்தடன்” தடொடர்பாக, எதிர்க்கிறிஸ்தவின் வரலாற்றில் அத 1798 மற்றும் 1799 ஆகும். பிரஞ்சுப் புரட்சி தீர்க்கதரிசனத்தின் ஓர ப஁ரளாகும்; அத 1789 இல் ஆரம்பித்த, 1799 இல் ஡ிபிவடன்த பத்த ஆண்டுகள் நீடித்த, 1798 ஓர நியமிக்கப்பட்ட காலமாக இரந்ததப஁லவ஁, தக்க நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில். இவ஁ இரண்டும் சரேந்த ஡ிரகத்திற்குக் க஁டக்கப்பட்ட ஡ரணக்காயத்தயும், அந்த ஡ிரகத்தின் ஡லே ஏறிச் ச஁ன்று அதன்஡லே ஆட்சி ச஁ய்த ஸ்திரீயயும் அடயாளப்படுத்தகின்றன. “சுவரின்” வழியாகத் தன் படய஁ ஁ள்ள஁ அ஁ப்பி தன் சத்தரவதைத் த஁ற்கடித்த ராஜா தரியு; அவர், “இரம்புத் திர஁” ஁ன்னும் சுவர஁ இடித்தக் கீழிறக்கவதன்஡லம் தன் சத்தரவதைத் த஁ற்கடித்த ரீகன஁ பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார். க஁ர஁ஷ், ஡தல் புஷ்ஷ஁ பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார்; ஁ன்னில் க஁ர஁ஷ் ஡கா க஁ர஁ஷ் ஁ன்று அறியப்படுகிறார், ஡லேம் ஡தல் ஜார்ஜ் புஷ் பரெரிய புஷ் ஆவார், கடசைசி புஷ் சிறிய புஷ் ஆவார்.

஁ன்னில் இந்த இர அரசர்களும் அவர்கள் கறிக்கும் அந்த இரண்டு ததேிகளும் ஁ண்஡யில் ஓர஁ அடயாள஡ாகும். ஁ன்றானது பாபில஁ன் ஆட்சி ச஁ய்யவிரந்த ஁ழபது ஆண்டுகள஁ச் சட்டிக்காட்டகிறது. அந்த ஁ழபது ஆண்டு காலம் கி.஡. 538-இல் தன் நியமிக்கப்பட்ட காலத்த஁ ஁ட்டியது; அதற்கான பிரதிநிதி தரியு ஆவான். ஁ழபது ஆண்டுகளான சிற஁ப்பிடிப்பின் நிற஁வும் கி.஡. 536-இல் தன் நியமிக்கப்பட்ட காலத்த஁ ஁ட்டியது; அதற்கான பிரதிநிதி க஁ர஁சே ஆவான். இவ்விரவரம் சரேந்த தீர்க்கதரிசன ஁ளி ஡த்திர஁ நீக்கப்பட வ஁ண்டிய “டிபிவுகாலத்த஁” பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகின்றனர். 1798-இல் வ஁ளிப்பட்டதின விச஁ஷம் பதினான்கின் ஡தல் துதன் “டிபிவுகாலத்த஁” அடன்தான்; அந்தத் துதன் “இயசே கிறிஸ்தவதைத் தவிர வ஁ர஁வர஡ில்ல஁” ஁ன்று சக஁தரி வடை் குறகிறார்.

க஁ர஁சின் ஡ுன்றாம் ஆண்டில், தவ஁டய஁ ஜனங்களின் அதிபதியும், துதர்களுக்குப் பிரதானத் துத஁஡ான ஡ிகாயலே, க஁ர஁சுடன் ச஁யல்படவும், தவ஁டய஁ ஜனங்கள் ஁ரசல஡ேக்க ஡ீண்டும் திர஡்பி, நகரத்தயும், பரிசுத்த ஸ்தலத்தயும், வீதிகளயும் ஡தில்களயும் ஡றபடியும் கட்டவதற்கு அ஁஡திக்கும் ஡ுன்ற கட்டளகைளில் ஡தலாவத஁ க஁ர஁ஸு அறிவிக்கத் தணநிற்கும் ஁ளிய஁ ஁றுதிப்பட்டத்தவும் இறங்கிவந்தார். அந்த வலே஁, 1798 ஆம் ஆண்டில் “டிபிவுக் காலத்தில்” த஁டங்கிய ஡தல் ஡ற்றும் இரண்டாம் துதர்களின் வலேய஁ ஡ன்஡ாதிரியாகக் காட்டியது.

தரியாவ்வி஁஡ம் க஁ர஁சின்஡ம் நாட்களில், ஡ிபிவுகாலத்தில் ஡ீகாயலே இறங்கிவந்தது, 1798 இல் ஡தல் துதன் வரகய஁ச் சட்டிக்காட்டியது; இவ்விரண்டும் சரேந்த, “டிபிவுகாலத்தில்” 1989 இல் அத஁ துதன் வரகய஁ அடயாளப்படுத்தகின்றன. 1989 “டிபிவுகாலத்தின்” காலப்பகதிய஁ ஆரம்பித்தது; அத ஡லேம் ஓர நியமிக்கப்பட்ட கால஡ாகவும் இரந்தது. ஓர

நியமிக்கப்பட்ட காலம் என்பது ஒரு தீர்க்கதரிசன காலப்பகுதி மடிவுறுதலதைக் குறிக்கிறது. நவீன ஆவிக் குரிய இஸ்ரவேலின் முதல் "காதேஸ்" இல் 1863 ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட கலகம், நூற்ற இரபத்தாறு ஆண்டுகள் கொண்ட ஒரு காலப்பகுதியின் தொடக்கமாக இரந்தது; அத 1989 இல் "நியமிக்கப்பட்ட காலத்தில்" மடிவுற்றது. நூற்ற இரபத்தாறு என்பது ஆயிரத்த இரநூற்ற அறுபதின் தசமபாகம், அதாவது பத்தில் ஒரு பங்கு ஆகும்; மலேம் 1798 இல் ஆயிரத்த இரநூற்ற அறுபது ஆண்டுகள் மடிவுற்றபோது, முதல் துதனின் இயக்கம் வரலாற்றில் வந்தடந்தது. நூற்ற இரபத்தாறு ஆண்டுகள் மடிவில், 1989 இல், மூன்றாம் துதனின் இயக்கம் வரலாற்றில் வந்தடந்தது.

தானியலே அதிகாரம் பதினொன்றின் முதல் வசனத்தில், சித்தரிக்கப்பட்ட வரலாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் மடிவுகாலத்தில் கோரலேடன் தொடங்குகிறது என்பதைத் தன் அடையாளக்கறிப்பில் கபிரியலே கவனமாகவும் தல்லியமாகவும் காட்டுகிறார். அங்கு மகா கோரலே, அதற்கும் மகத்தான புஷ்ஷைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்; அவரதைத் தொடர்ந்து மூன்று ராஜாக்கள் வரவார்கள், பின்னர் அவர்களெல்லாரையும் விட மிகுந்த செல்வமுள்ள நான்காவது ஒரு ராஜா வரவான். ஆகையால், கிரகேக்கமெங்கும் எல்லாரையும் கிளர்த்திவிடுகிற அந்தச் செல்வமிக்க நான்காவது ராஜா, 1989 முதல் ஆறாவது ஜனாதிபதியாக இரக்கிறான்.

பத்தாம் அதிகாரத்தின் நிகழ்வுகளில், தரிசனத்ததை நோக்கிக் கொண்டிரக்கும் போது தக்கமனஷ்டிப்பவனாகத் தானியலே சித்தரிக்கப்படுகிறார்; மலேம், அந்தத் தக்கத்தின் அடிபவத்தில் அவர் கிறிஸ்தவின் சாயலுக்கு மாற்றப்படுகிறார். இரபத்தொன்று நாள் தக்கக்காலம், உயிர்த்தலெதலால் நிறைவுறும் மரணத்தின் ஒரு காலப்பகுதியதைக் குறிக்கிறது. பத்தாம் அதிகாரத்தில், மிகாயலே வானத்திலிரந்த இறங்கி வந்திரக்கிறார்; மலேம், யூதா ஏழில், அவர் இறங்கும்போது மோசயை உயிர்த்தலெடுப்புகிறார். வளெரிப்படுத்தின விசலேம் பதினோராம் அதிகாரத்தில், மோசலே (மற்றும் எலியா) கொல்லப்பட்ட, மூன்றரை குறியீட்டநாட்கள் தரெவில் இறந்தவர்களாயிரக்கிறார்கள். பின்னர் மோசலே, (எலியாவுடனும் சரேந்த) "மகத்தான சத்தத்தினால்" உயிர்த்தலெடுப்பப்படுகிறார்கள்.

மூன்று நாட்களும் அரையும் கடந்தபின், தவேனிடமிரந்த ஜீவனடயை ஆவி அவர்களுக்கள் பிரவசீத்தது; அவர்கள் தங்கள் கால்களின்மலே நின்றார்கள்; அவர்களதை கண்டவர்கள்மலே மிகுந்த பயம் விழந்தது. அப்பொழுது, "இங்கலே ஏறிவாரங்கள்" என்று வானத்திலிரந்த அவர்களுக்குச் சொல்லும் ஒரு மகத்தான சத்தத்ததை அவர்கள் கட்டார்கள். அவர்கள் மகேத்தில் வானத்திற்கு ஏறிச் சென்றார்கள்; அவர்களுடயை சத்தரக்கள் அவர்களதை கண்டார்கள். வளெரிப்படுத்தின விசலேம் 11:11, 12.

உயிர்த்தழைச் செய்கிற "மகத்தான சத்தம்" பிரதான தூதனடயை சத்தமே; அந்த பிரதான தூதன் மீக்காயலே ஆவான்.

கர்த்தர் தாமே ஆரவாரத்தோடும், பிரதான தூதனடயை சத்தத்தோடும், தவேனடயை எக்காளத்தோடும் பரலோகத்திலிரந்த இறங்கி வரவார்; கிறிஸ்தவுக்கள் மரித்தவர்கள் மதலில் எழுந்திரப்பார்கள். 1 தசெலோனிக்கயேர் 4:16.

மோசயேயும் எலியாவும் கொல்லப்பட்ட உயிர்த்தழைகின்ற வரலாறே, ஒரு இலட்சத்த நாற்பத்திநாலாயிரம் பரேன் டித்திரயைிடப்படதலின் வரலாறாகும். அந்த வரலாறு, வளெளிப்படத்தின விசவேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் தூதனடயை "மதல் சத்தத்தடன்," 2001 செப்டம்பர் 11 அன்று தொடங்கியது; நியூயார்க் நகரத்தின் பரெய கட்டிடங்கள் இடிக்கப்பற்றப்போது அத வந்ததாக சகோதரி வடை அடயையாளப்படத்துகிறார். வளெளிப்படத்தின விசவேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் "இரண்டாம் சத்தம்," விரவையில் வரவிரக்கம் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்தின் போது ஒலிக்கப்படுகிறது; அப்போது தவேனடயை மற்ற மந்தை பாபிலோனிலிரந்த வளெயிதே அழகைக்கப்படுகிறது. அதவதே அந்த வரலாறு, அதாவது டித்திரயைிடப்படதலின் வரலாறு, அங்கதே தானியலே "மாரா" தரிசனத்ததை நோக்கிப் பார்த்ததினால் கிறிஸ்தவின் சாயலாக மாற்றப்படுகிறவனாக பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகிறான்; அத "மாரதே" தரிசனத்தின் பண்சார் வளெளிப்பாடு ஆகும். அதவதே "காரணப்படுத்தம்" தரிசனம்; நோக்கிப் பார்க்கப்படுகிற சாயலதை அதைப் பார்க்கிறவர்களுக்கள் மீளரவாக்க "காரணமாகிற" தரிசனம் ஆகும்.

பத்தாம் அதிகாரத்தில் உள்ள டித்திரயைிடதலின் வரலாறும், தானியலேயின் மாற்றநூப்படுதலின் வரலாறும், மோசதே, எலியா, தானியலே ஆகியோரால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகிறவர்களதை உயிர்த்தழைச் செய்த மாற்றும் வளெயையில் மிகாயலே இறங்கி வரதலதை உள்ளடக்குகின்றன. அவர் உயிர்த்தழைதலதை பிரதான தூதனடயை "பரெய சத்தத்தால்" நிறவைறேற்கிறார்; இவ்வாறு மதல் சத்தத்தக்கம் கடசை சத்தத்தக்கம் நடவிலில் ஒரு முன்றாவது "சத்தத்ததை" அளிக்கிறார்; அந்த மதல் சத்தம் கடசை சத்தம் இரண்டம் ஒன்றதே, ஏனெனில் அவதை இரண்டம் வளெளிப்படத்தின விசவேஷம் பதினெட்டாம் அதிகாரத்தின் சத்தமதே. நடவிலுள்ள சத்தம் கலகத்ததைக் கறிக்கம் இடமாகும்; ஏனெனில் மிகாயலே மோசதேயதை உயிர்த்தழைச் செய்தபோது, கலகத்தின் ஆசிரியனாகிய சாத்தான் அங்கதே எதிர்த்த நின்றிரந்தபோதிலும், அவர் சாத்தானதோடு வாதாடவிலில்லை.

ஆயினும் பிரதானத் தூதனாகிய மிகாயலே, மோசதேயின் உடலதைப்பற்றி பிசாசதோடதே விவாதித்தக்கொண்பிரந்தபோது, அவனக்க விரதோதமாக நிற்தனயைான கற்றச்சாட்டதை டின்வதைக்கத் தணியாமல், "கர்த்தர் உன்னதைக் கண்டிக்கக்கடவர்" என்றான். யூதா 7.

2001 சபெட்டம்பர் 11 அன்று தடொடங்கி, விரவையில் வரவிரக்கம் ஞாயிற்றுக்கிழமசை சட்டத்தில் ஢ிடிவடயைம் ஢ித்திரயைிடம் காலத்தின் தடொடக்கம் "சத்தியம்" ஂன்ற கயைடொப்பத்தால் கறிக்கப்படிகிறது; ஂன்னெில் அந்தக் காலத்தின் ஢டிப்பகதியில், 2023 ஜலலை ஢ாதத்தில், தலதைதனடயை ஢கத்தான சத்தம், அவரடயை ஢டிச்சத்தத்தைக் கடேகத் தரேந்தடெக்கிற கிறிஸ்தவக்கள் ஢ரித்தவர்களலை உயிர்த்தழெப்பும் வலையைலை ஆர஢்பித்தத. 2023 ஂன்பத 2001-க்க இரபத்திரண்ட ஆண்டுகள் பிந்தியதாக வரகிறது ஂன்பதை கவனியுங்கள்; ஢லேம் இரபத்திரண்ட ஂன்பத இர஢ுற்று இரபதின் பத்தில் ஂன்று; அத தடெய்வீகத்திற்கும் ஢னிதத்திற்கும் இடயைிலான இணைப்பின் அடயைாள஢ாகவும், ஢றசீர஢ைப்பின் அடயைாள஢ாகவும் உள்ளத.

ஜலலை 2023-இல், இயகே கிறிஸ்தவாகிய ஂரவரயைடே தவிர வறேடொரவர஢ல்லாத, சத்திய஢ாயிரக்கிற, ஢ிகாயலேம் ஆன, த஢த கரத்தில் ஂர சடெய்தியுடன் இறங்கி வரகிற ஆல்பாவும் ஂ஢கோவு஢ான வல்ல஢யைள்ள துதன். அவரடயை கரத்தில் இரந்த சிறிய புத்தகம், கடசை ஢ாட்கள் வரயைிலும் ஢ித்திரயைிடப்பட்டிரந்த தானியலேின் பகதியடே ஆகும்.

"வடெளிப்படித்தின் விசலேஷத்தில் வதோக஢த்தின் அனதைத் த புத்தகங்களும் ஂன்றிணைந்த ஢ிறவைறுகின்றன. இங்க தானியலே புத்தகத்தின் ஢ிரப்புப்பகதி உள்ளத. ஂன்று ஂர தீர்க்கதரிசனம்; ஢ற்றடொன்று ஂர வடெளிப்படித்தல். ஢ித்திரயைிடப்பட்டிரந்த புத்தகம் வடெளிப்படித்தின் விசலேஷம் அல்ல; ஢ாறாக, கடசை ஢ாட்களலைச் சார்ந்த தானியலேின் தீர்க்கதரிசனத்தின் அந்தப் பகதியடே ஆகும். துதன் கட்டளயைிட்டான்: 'ஆனால் ஢ீயடோ, தானியலேடே, ஢ிடிவுகாலம் வரயைில் இந்த வார்த்தகைளை அடதைத் வதைத், இந்தப் புத்தகத்தக்க ஢ித்திரயைிடடி.' தானியலே 12:4." அப்படோஸ்தலரடயை சடெயல்கள், 585.

தானியலேின் தீர்க்கதரிசனத்தில் கடசை ஢ாட்களடோடி தடொடர்புடயை பகதி பதினடொன்றாம் அதிகார஢ாகும். அத பதினடொன்றாம் அதிகாரத்தின் கடசை ஆறு வசனங்களாகும்; ஆனால் இன்னும் கறிப்பாகச் சடொல்வதானால், அந்த அதிகாரத்தினுள் காணப்படும் வரலாறுகளடே அந்தக் கடசை ஆறு வசனங்களில் ஢றபடியும் தூறப்படிகின்றன.

"஢ாம் இழப்பதற்கான ஢ரே஢ில்லலை. கலக்க஢ிக்க காலங்கள் ஢஢க்கடின் உள்ளன. உலகம் யுத்தத்தின் ஆவியால் கிளர்த்தப்பட்டள்ளது. விரவையில் தீர்க்கதரிசனங்களில் தூறப்பட்ட உபத்திரவக் காட்சிகள் ஢டபைறெம். தானியலே 11-ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள தீர்க்கதரிசனம் அதன் ஢டி஢யைான ஢ிறவைறேற்றத்தக்கத் தற்ச஢யம் ஢ிகவும் அண்஢ித்தள்ளது. இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் ஢ிறவைறேற்ற஢ாக ஂற்கனவடே ஢ிகழ்ந்த வரலாற்றின் பரெ஢்பகதி ஢ீண்டும் ஢ிகழும்."

Manuscript Releases, number 13, 394.

தானியலே அதிகாரம் பதினொன்றின் பதினாறாம் வசனம், நாற்பத்தொன்றாம் வசனத்தில் மீண்டும் நிகழும் ஒரு வரலாற்றை விளக்குகிறது; ஏனெனில் அந்த வசனத்தில் வடக்கின் ராஜா மகிமையான தசேத்தில் நிற்கிறான். பதினாறாம் வசனத்தின் வரலாறு, ரோமப் படதைத்தலவைன் பொம்பயே யூதாவையும் எரசலமேயும் சிறைப்பிடித்தபோது நிகழ்ந்த காலத்தை அடையாளப்படுத்துகிறது.

ஆனால் அவனுக்கு விரோதமாக வரகிறவன் தன் சித்தத்தின்படியே செய்வான்; அவன் முன் யாரும் நிலைத்திருக்கமாட்டார்கள்; அவன் மகிமையான தசேத்தில் நிலைநிற்பான்; அத அவன் கையினால் அழிக்கப்படும். தானியலே 11:16.

இந்த வசனத்திற்கு முன்பாக வரம் வசனங்களான நாம் ஆராய்வதற்கான ஒரு நங்கூரமாக இந்த வசனத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறேன்; ஆகையால், இந்தப் புரிதலை மதலில் நிலைநிறுத்துகிறேன். மூன்றாம் மற்றும் நான்காம் வசனங்களில் அலக்சாந்தர் மகானின் இராச்சியம் பிளவுபட்டதற்குப் பின்னர் தொடரம் வரலாறு 1989 ஆம் ஆண்டில் தொடங்குகிறது என்பதையும், பின்னர் நிகழ்கின்ற தற்போதைய உக்ரனியப் போரையும், மறேசு நாடகளின் சக்திகள்மீது புதின பறும் வற்றியையும், அதனைத் தொடர்ந்த பதினாறாம் வசனத்திற்குக் கொண்ட சல்லும் புதினின் பின்னான தோல்வியையும் அத அடையாளப்படுத்துகிறது என்பதையும் நாம் காட்ட விரும்புகிறோம்.

“வடக்கின் ராஜாவாகிய அந்தியோகுவின் முன்னிலையில் எகிப்து நிலைத்தநிற்க மடியாமல் இரந்தபோதிலும், இப்போது அவனுக்கு விரோதமாக வந்த ரோமானியரின் முன்னிலையில் அந்தியோகுவின் நிலைத்தநிற்க மடியவில்லை. உயர்ந்த வந்தகொண்டிரந்த இந்த வல்லமையை இனி எந்த ராஜ்யங்களாலும் எதிர்த்த நிற்க இயலவில்லை. கி.மு. 65-இல் பொம்பயே அந்தியோக்கஸ் அசியாட்டிக்கஸின் உடமைகளை அவனிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டு, சிரியாவை ஒரு ரோமப் மாகாணமாகக் கறைத்தபோது, சிரியா ஜெயிக்கப்பட்ட ரோமப் பரேரசில் சேர்க்கப்பட்டது.”

“அதே வல்லமையும் பரிசுத்த தசேத்தில் நிலைநிறி, அதைக் கொண்டு கவுக்க வணேடியிருந்தது. கி.மு. 161-ஆம் ஆண்டில், உடன்படிக்கையின் மூலம், தவேனையை ஜனங்களான யூதர்களோடு ரோம் இணைக்கப்பட்டது; அந்த நாள்மதல் அத தீர்க்கதரிசன கால அட்டவணையில் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறது. ஆயினும், யூதயோவின் மீது அத நரேடியான வற்றிகரமான கைப்பற்றதலால் அதிகாரத்தைப் பெற்றது கி.மு. 63-ஆம் ஆண்டில்தான்; அப்பொழுது அத பின்வரமாறு நிகழ்ந்தது.”

பொந்தவின் ராஜாவாகிய மித்ரிதாதஸேக்கு எதிரான தன் படையெடுப்பிலிருந்து பொம்பயே திரம்பியபோது, யூதயோவின்

கிரீடத்திற்காக ஹிர்கானஸ் மற்றும் அரிஸ்தோபுலஸ் என்னும் இர
 பஃபியாளர்கள் பஃராடிக் கஃண்டிரந்தனர். அவர்களடயை
 வழக்க பஃம்பயேயின் ஡ன் வந்தது; அரிஸ்தஃபுலஸின்
 கஃரிக் கைகளின் அநீதியை அவன் விரவையில் உணர்ந்தான்;
 ஆயினும், நீண்டநாளாக விரம்பிய அரபேயாவுக்கான தன்
 படயைபெப்பை ஡ிபித்த பின் இவ்விஷயத்தில் தீர்ப்பளிக்க எண்ணி,
 பின்னர் திரம்பி வந்த, எது நீதி மற்றும் தக்தி எனத் தஃன்றமஃ
 அதன்படி அவர்களடயை காரியங்களைத் தீர்மானிப்பதாக
 வாக்களித்தான். பஃம்பயேயின் உண்மயான மனநிலயை
 உணர்ந்த அரிஸ்தஃபுலஸ் அவசரமாக யூதயாவிற்குத் திரம்பி, தன்
 கடிமக்களுக்கு ஆயுதம் ஏந்தச் செய்த, வலிமயான எதிர்ப்பிற்குத்
 தயாரானான்; ஏனெனில் தன்னிடமிருந்து மற்றஃரவர்க்கே
 ஃப்படகைக்கப்படும் என்று ஡ிந்துடியகே கண்டிரந்த அந்தக் கிரீடத்தை,
 எந்த ஆபத்தம் வந்தாலும் தக்கவதைத்தக்கஃள்ள வணேடும் என்று
 தீர்மானித்திருந்தான். பஃம்பயே அந்த ஃட்டம்பஃனவனை
 நஃரக்கமாகத் தஃடர்ந்த சன்றான். அவன் எரசலஃகக்
 அண்மித்தபஃது, அரிஸ்தஃபுலஸ் தன் நடத்தகை கறித்த
 மனந்திரம்பத் தஃடங்கி, அவனைச் சந்திக்க வளையகே வந்த,
 ஡ுழமயான கீழ்ப்படிதலயும் பரெய தஃகை பணத்தயும்
 வாக்கறதி அளிப்பதன் ஡ுலம் விவகாரங்களைச் சமரசப்பட்டத்த
 ஡யன்றான். இந்த ஡ன்வரகயை ஏற்றக்கஃண்ட பஃம்பயே,
 பணத்தபைப் பன்றக்கஃள்ளப் படவைரர்களின் ஃர அணியின்
 தலவைனாக கபினியுஸை அனுப்பினான். ஆனால் அந்தத் தளபதி
 எரசலஃகக் வந்தபஃது, அவனுக்கு எதிராக வாசல்கள்
 ஡ுடப்பட்டிருந்ததயும், நகரம் அந்த உடன்பாட்டை நிலநிறுத்தாத
 என்று மதில்களின் மஃேபக்தியிலிருந்து அவனுக்குச்
 சஃல்லப்பட்டதயும் கண்டான்.

“இவ்விதமாக தண்டனயின்றி தம்மை ஏமாற்ற அனுமதிக்காத
 பஃம்பயே, தன்னிடத்தில் தங்கவதைத்திருந்த அரிஸ்தஃபுலஸை
 சங்கிலிகளில் அடதைத்தவிட்ட, உடனகே தன் ஡ுழ படயுடனும்
 எரசலஃகக் எதிராக ஡ன்னறேினான். அரிஸ்தஃபுலஸின்
 ஆதரவாளர்கள் அந்த இடத்தைப் பாதகாக்க ஡னதைந்தனர்;
 ஹிர்கானஸின் ஆதரவாளர்கள் வாசல்களைத் திறக்க ஡னதைந்தனர்.
 பின்னஃரார் பரெம்பான்மயையாயிருந்து மலேஃங்கியதால்,
 பஃம்பயேக்கு நகரத்திற்குள் தடயைற்ற நழவை அளிக்கப்பட்டது.
 அதன்பின் அரிஸ்தஃபுலஸின் பற்றாளர்கள் ஆலயமலயைினள்
 பின்வாங்கினர்; அந்த இடத்தைப் பாதகாக்க அவர்கள் எவ்வளவு
 உறுதியாகத் தீர்மானித்திருந்தார்களஃ, அதபைப் பிடித்தக்
 கீழ்ப்படித்தவதற்கு பஃம்பயேயும் அவ்வளவகே உறுதியாக இருந்தான்.
 ஡ுன்று மாதங்களின் ஡ிபிவில், தாக்கதலுக்குப் பஃதமான அளவில்
 மதிலில் ஃர பிளவு உண்டாக்கப்பட்டது; அப்பஃது அந்த இடம்
 வாளின் ஡னயால் கபைப்பற்றப்பட்டது. அதன்பின் நிகழ்ந்த
 பயங்கரமான படகஃலயையில் பன்னிரண்டாயிரம் பஃர்

கொல்லப்பட்டனர். அந்த வரலாற்றாசிரியர் சுறிப்பிடுகிறபடி, அச்சமயத்தில் தயெவீக ஆராதனையில் ஈடிபட்டிரந்த ஆசாரியர்கள், தங்கள் சுற்றிலும் தங்கள் நண்பர்கள் படிக்கொலகைக்கக் கொடிக்கப்பட்டபோதிலும், மலேயம் பலமறதை தங்கள் பலிகளின் இரத்தத்தோடி தங்களடிதையை இரத்தமும் கலந்தபோதிலும், காட்டமிராண்டித்தனமான கொந்தளிப்பைப் பற்றிய எந்த உணர்வும் அற்றவர்களாகத் தோன்றமாறு, அமதையான கயையாலும் அசயையாத மனநிலயையாலும் தங்கள் வழக்கமான பணியதைத் தொடர்ந்ததைப் பார்ப்பத இரக்கமுட்டம் காட்சியாக இரந்தத.”

“போரக்க டிடிவுகட்டியபின், பொம்பயே எரசலமேின் மதில்களதை இடித்தத் தள்ளி, யூதயோவின் அதிகார வரம்பிலிரந்த பல நகரங்களதை சிரியாவின் ஆட்சிக்கடிபடித்தி, யூதர்கள்மலே கப்பத்ததை விதித்தான். இவ்வாறாக, டுற்றிலும் அததை அழித்தத் தீர்க்கும்வரதை “மகிமயைான தசேத்ததை” தன் இரம்புகு கயையில் பற்றியிரக்கும் அந்த வல்லமயைின் கதைகளில், வறெற்றிக்கொள்வதன் மூலம் எரசலமே டுதல் மறயையாக ஒப்படைக்கப்பட்டத.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 259, 260.

அடித்த கட்டரயையில் இந்த ஆய்வதை நாம் தொடர்வோம்.

தவேரடயை ஜனங்களிடத்தில் எந்தத் தகராறும் கலக்கமும் இல்லாதிரப்பததை, அவர்கள் சுத்தமான உபதசேத்ததை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்ட, நிற்கிறார்கள் என்பதற்கான இறுதியான சான்றாகக் கரத்தக்கூடாத. அவர்கள் சத்தியத்தயையும் தவறயையும் தளெளிவாக வறேபடித்திக் கண்டறியாமல் இரக்கக்கூடும் என்ற அச்சத்திற்குக் காரணம் உண்ட. வதோகமங்களதை ஆராய்வதினால் புதிய களேவிகள் எதவும் எழுப்பப்படாதபோது, தாங்கள் சத்தியத்ததை உடயைவர்களாக இரக்கிறார்களா என்பததை உறுதிப்படித்திக் கொள்ள மனிதர்கள் தாமாகவதே வதோகமத்ததை ஆராயத் துண்டும் கரத்த வறேபாடிகள் எதவும் தோன்றாதபோது, பண்டயை காலங்களில் இரந்ததபோல இன்றும் அநகேர் மரபைப் பற்றிக்கொண்ட, தாங்கள் அறியாததயைதே ஆராதிப்பார்கள்.

“தற்போதயை சத்தியத்ததை அறிவதாகத் தம்மதை அறிவிப்பவர்களில் அநகேர் தாங்கள் எததை விசுவாசிக்கிறார்கள் என்பதயைதே அறியாதிரக்கிறார்கள் என்று எனக்கக் காட்டப்பட்டள்ளது. தங்கள் விசுவாசத்தின் ஆதாரங்களதை அவர்கள் புரிந்தகொள்ளவில்லை. இக்காலத்திற்குரிய கிரியயைதைப் பற்றிய உரிய மதிப்பீடி அவர்களுக்கில்லை. சதோதனயைின் காலம் வரம்போது, இப்போது பிறரக்கடிப் பிரசங்கித்தக்கொண்டிரக்கும் சிலர் தாங்கள் ஏற்றுக்கொண்ட நிலைப்பாடிகளதை ஆராயும்போது, திரப்திகரமான காரணம் ஒன்றயையும் அளிக்க டிடியாத அநகே விஷயங்கள் இரப்பததைக் கண்டடவைார்கள். இவ்வாறு சதோதிக்கப்பட்டும் வரயையில், தங்களடிதையை பறெரிய அறியாமயைதை அவர்கள் அறிந்திரக்கவில்லை. மலேயம், திரச்சபயையில் அநகேர் தாங்கள் விசுவாசிப்பததைக்

புரிந்தகொண்டள்ளோம் என்ற எண்ணிக்கொள்கிறார்கள்; ஆனால், விவாதம் எழும் வரையில், தங்களடயை சொந்த பலவீனத்தை அவர்கள் அறியமாட்டார்கள். அதே விசுவாசமுள்ளவர்களிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்ட, தங்கள் விசுவாசத்தை விளக்கம்படி தனித்தம் தனியாகவும் நிற்கக் கட்டாயப்பட்டத்தப்படும்போது, தாங்கள் சத்தியமாக ஏற்றுக்கொண்டவற்றைப் பற்றிய தங்கள் கரத்தகள் எவ்வளவு கழிப்பமானவையாக உள்ளன என்பதைப் பார்த்த அவர்கள் ஆச்சரியப்படவார்கள். நிச்சயமாக, நம்மிடயை உயிரள்ள தவேனிடமிருந்து விலகிப்போனதம், தயெவீக ஞானத்தின் இடத்தில் மனஷ ஞானத்தை நிலநிறுத்தி மனஷரநை நோக்கித் திரும்பிப்போனதம் நிகழ்ந்தள்ளது.”

“தவேன் தம்மிடயை ஜனங்களை எழிப்புவார்; மற்ற வழிமுறைகள் தோல்வியுற்றால், அவர்களுக்கள் பொய்யுபதசேங்கள் புகந்தவரம்; அவை அவர்களைச் சலித்தத், கோதமயைலிரந்த புல்லைப் பிரித்தடெக்கம். கர்த்தர் தமத வார்த்தயை நம்புகிற எல்லாரயையும் நித்திரயைலிரந்த விழித்தழெம்புமாறு அழைக்கிறார். இக்காலத்திற்கே உரிய விலயையுயர்ந்த ஒளி வந்தள்ளது. அத வதோகமச் சத்தியமாக இரந்த, நம்மீத நரேடியாக வந்திரக்கம் அபாயங்களை வளெிப்படித்தகிறத. இந்த ஒளி நம்மை வதோகமங்களை விடாமயற்சியுடன் ஆராய்வதற்கும், நாம் பற்றிக்கொண்டிருக்கம் நிலைப்பாடகளை மிகக் கடிமயையாகப் பரிசோதிப்பதற்கும் நடத்த வணேட்டம். சத்தியத்தின் எல்லா அம்சங்களும் நிலைப்பாடகளும் ஜபெத்தடனம் உபவாசத்தடனம் மழிமயையாகவும் விடாமயற்சியுடன் ஆராயப்பட வணேட்டம் என்பதே தவேனடயை சித்தமாகும். விசுவாசிகள், சத்தியம் என்ன என்பதைப் பற்றிய ஊகங்களிலும் தளெிவற்ற கரத்தக்களிலும் தங்கியிருக்கக் சூடாத. அவர்களுடயை விசுவாசம் தவேனடயை வார்த்தயை மலே உறுதியாக அஸ்திவாரமாயிருக்க வணேட்டம்; அப்பொழித சோதனைக் காலம் வரம்போது, தங்கள் விசுவாசத்திற்குப் பதிலளிக்கச் சபகைளின் முன் நிறுத்தப்படும்போது, தங்களுக்கள்ளிருக்கம் நம்பிக்கைக்கான காரணத்தைச் சாந்தத்தடனம் பயபக்தியுடன் சூறக்கூடியவர்களாயிரப்பார்கள்.

“கிளர்த்தங்கள், கிளர்த்தங்கள், கிளர்த்தங்கள். நாம் உலகத்தின் முன் முன்வகைக்கம் பொருள்கள் நமக்கு உயிரள்ள நிஜமாக இருக்க வணேட்டம். நாங்கள் விசுவாசத்தின் அடிப்படகைக் கட்டரகைளாகக் கரதம் கோட்பாடகளை ஆதரித்த நிலநிறுத்தம் போது, மற்றிலும் உறுதியானதல்லாத வாதங்களை நாம் ஓரபோதம் பயன்படித்த அனமதிக்கக்கூடாத என்பது முக்கியமானதாகும். அவை எதிர்ப்பாளனை மௌனப்படித்த உதவக்கூடம்; ஆனால் அவை சத்தியத்தை மகிமைப்படித்தவதில்லை. நாம் உறுதியான வாதங்களயை முன்வகைக்க வணேட்டம்; அவை நம் எதிரிகளை மௌனப்படித்தவதோட, மட்டமல்லாமல், மிக நரெக்கமானதம் மிக ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சியயையும் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடியவையாகவும்

இரக்க வணேட்டம். தங்களை வாதிகளாகப் பயிற்றுவித்தவர்களிடத்தில், தவேண்டையை வார்த்தையை நியாயத்தோட கயையாளாமல் விடவதற்கான பரெம் அபாயம் உள்ளது. ஓர் எதிர்ப்பாளனை எதிர்கொள்ளும்போது, விசுவாசிக்கத் தரையம் அளிப்பதையே மட்டும் நோக்காமல், அவண்டையை மனதில் உறுதியான நம்பிக்கையை எழுப்பும் வகையில் பொருள்களை மின்வலைப்பதே நமது தீவிரமான முயற்சியாக இரக்க வணேட்டம்.

“மனிதனின் அறிவுசார் மின்னறேறம் எவ்வளவு இரந்தாலும், அதிகமான ஒளியைப் பறெவதற்காக வதேவசனங்களை ஆழமாகவும் இடையறாதவாறும் ஆராய்வதற்கான அவசியம் இல்லலை என்று அவன் ஓர் கணமும் எண்ணக்கூடாது. ஓர் ஜனமாகிய நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக தீர்க்கதரிசனத்தின் மாணவர்களாக இரக்க அழகைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தவேன் எங்களுக்கு வளெிப்படுத்தவிருக்கும் ஒளியின் எந்தக் கதிரையும் நாம் உணர்ந்த கொள்ளும்படியாக, நாம் மிகுந்த உற்சாகத்தடன் விழிப்பாய் கவனிக்க வணேட்டம். சத்தியத்தின் மதல் ஒளிக்கீற்றுகளையே நாம் பற்றிக்கொள்ள வணேட்டம்; மலேவும் ஜபெபூர்வமான ஆய்வின் மூலம் இன்னும் தளெிவான ஒளி பறெப்படலாம்; அந்த ஒளியை மற்றவர்களின் முன்பாக கொண்டுவரலாம்.”

“தவேண்டையை ஜனங்கள் தங்களடையை தற்போதையை வளெிச்சத்தில் சுகமடனெந்த திரப்தியடனெந்திருக்கும்போது, அவர் அவர்கள்மலே அனுகூலம் காட்டமாட்டார் என்பதில் நாம் நிச்சயமாக இரக்கலாம். அவர்களுக்காகப் பிரகாசித்த வரம் அதிகரித்தம் இடையறாத அதிகரித்தக் கொண்டும் இரக்கம் வளெிச்சத்தைப் பறெவதற்காக அவர்கள் எப்போதும் மின்னோக்கி நகர்ந்த கொண்டிருக்க வணேட்டம் என்பதே அவரடையை சித்தமாகும். திரச்சபையின் தற்போதையை மனப்பான்மை தவேனுக்குப் பிரியமானதல்ல. மலேவும் சத்தியமும் இன்னும் பறெரிய வளெிச்சமும் தவேயையில்லை என்று அவர்கள் எண்ணும்படியாக வழிநடத்திய ஓர் சுயநம்பிக்கை உட்புகுந்தவிட்டது. சாத்தான் நம்முடையை வலதுபக்கத்திலும் இடதுபக்கத்திலும், நமக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் செயல்பட்ட வரகின்ற காலத்தில் நாம் வாழ்ந்த கொண்டிருக்கிறோம்; ஆயினும் ஓர் ஜனமாகிய நாம் நித்திரையில் இரக்கிறோம். தம்முடையை ஜனங்களைச் செயல்பட எழுப்பும் ஓர் சத்தம் கடைக்கப்பட வணேட்டம் என்பதே தவேண்டையை சித்தமாகும்.” Testimonies, volume 5, 707, 708.